

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/186/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616204949
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5616204949.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpenej JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Z. X., M., proti žalovanému F. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXX/X, H. X., v konaní o zaplatenie 830,31 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 11Csp/13/2016-40 zo dňa 21. marca 2017, takto aHamzo

r o z h o d o l :

Rozsudok prvoinštančného súdu čo do splatnosti žalovanému uloženej povinnosti zaplatiť žalobkyni 830,31 eur spolu s 8,5 % úrokom z omeškania od 18.08.2013 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku m e n í tak, že žalovanému u k l a d á zaplatiť žalobkyni 830,31 eur spolu s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 18.08.2013 do zaplatenia v mesačných splátkach vo výške 80,- eur vždy do 25. dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou rozsudku, pod stratou výhody splátok.

Rozsudok prvoinštančného súdu vo výroku, ktorým žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, p o t v r d z u j e .

Žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd uložil žalovanému zaplatiť žalobkyni 830,31 eur spolu s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 18.08.2013 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu čo do splatnosti súdom uloženej povinnosti doručil v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Uviedol, že je na dlhotrvajúcej PN, pričom spláca viaceré úvery, ktoré mu boli poskytnuté, či už Slovenskou sporiteľňou alebo Poštovou bankou a že ešte v roku 2013 požiadal o zníženie splátok, pričom jeho žiadosť akceptovaná nebola.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

4. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní a súc viazaný odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaniu žalovaného vyhovel a prvoinštančným súdom uloženú povinnosť mu umožnil splácať v splátkach vo výške 80,- eur mesačne vždy do 25. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku pod stratou výhody splátok.

5. Odvolací súd súc viazaný rozsahom podaného odvolania preskúmal rozsudok prvoinštančného súdu, iba čo do splatnosti ním uloženej povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi 830,31 eur spolu s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 18.08.2013 do zaplataenia, posudzujúc ním určenú splatnosť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku v kontexte žalovaným uvedených odvolacích dôvodov v podanom odvolaní o tom, že je na dlhodobej PN a je nútený splácať úvery vo vzťahu i k iným bankovým subjektom.

6. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Súd tak môže urobiť vzhľadom na zlú finančnú situáciu strany sporu.

7. V preskúmvanej veci žalovaný predložil doklady o dlhotrvajúcej PN, taktiež predložil výpisy jednotlivých bankových subjektov o výške dlhu žalovaného vo vzťahu k nim, na podklade čoho odvolací súd dospel k záveru, že s prihliadnutím i na výšku dlhu vo vzťahu k žalobcovi nie je možné požadovať, aby žalovaný uhradil svoj dlh jednorazovo, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Dospel k presvedčeniu, že je potrebné žiadosti žalovaného vyhovieť a umožniť mu dlh uhradiť v splátkach, ktorých výšku odvolací súd určil sumou 80,- eur mesačne a splatnosť vždy k 25. dňu v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku. Zároveň odvolací súd určil, že omeškaním s plnením čo i len jednej splátky sa stáva splatným celý dlh. Pri stanovení výšky splátky odvolací súd vychádzal zo súdom uloženej povinnosti vo vzťahu k žalovanému, z toho, že dlžná istina sa úročí úrokom z omeškania, čo znamená, že dlh žalovaného neustále narastá. Pri stanovení výšky splátky odvolací súd vychádzal zo súdom uloženej povinnosti vo vzťahu k žalovanému, z toho, že dlžná istina sa úročí úrokom z omeškania, čo znamená, že dlh žalovaného neustále narastá. Nakoľko odvolací súd menil rozsudok prvoinštančného súdu iba čo do splatnosti uloženej povinnosti, potvrdil jeho rozhodnutie vo výroku o náhrade trov prvoinštančného konania a žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd nevyhovel požiadavke žalovaného aplikovať na rozhodnutie o trovách konania ust. § 257 CSP, nakoľko i keď je žalovaný na dlhotrvajúcej PN, nepredložil doklad o výške nemocenských dávok, ktoré poberá, a pokiaľ i poukazoval na svoju zadlženosť vo vzťahu k iným bankovým subjektom, nemožno jeho zodpovednosť za dlhy prenášať na žalobcu a len z tohto dôvodu mu náhradu trov konania nepriznať. Odvolací súd nevyhovel požiadavke žalovaného aplikovať na rozhodnutie o trovách konania ust. § 257 CSP, nakoľko i keď je žalovaný na dlhotrvajúcej PN, nepredložil doklad o výške nemocenských dávok, ktoré poberá, a pokiaľ i poukazoval na svoju zadlženosť vo vzťahu k iným bankovým subjektom, nemožno jeho zodpovednosť za dlhy prenášať na žalobcu a len z tohto dôvodu mu náhradu trov konania nepriznať. Na druhej strane pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal zo skutočnosti, že predmetom odvolacieho konania bolo iba posúdenie splatnosti súdom uloženej povinnosti, nie preskúmanie vecnej správnosti rozhodnutia prvoinštančného súdu. Navyiac ani z obsahu spisu nezistil, že by žalobcovi v súvislosti s odvolaním podaným zo strany žalovaného účelne vynaložené výdavky vznikli. Z tohto dôvodu žiadnej zo strán náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

8. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 C. s. p.)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)